

forbi. Det ærede Medlem ved, at den Tilstand, vi for Øjeblikket befinder os i, er en Tilstand, som er tilkendegivet gennem Afslutning af en Vaabenstilstand. Krigen er ikke forbi. Der er for Øjeblikket ikke Slag paa Slagmarkerne, men alle de økonomiske Foranstaltninger, som er trufne i Anledning af Krigen, bestaar; Blokaden opretholdes. Det er just Fredsforhandlingerne, der skal afgøre de nye økonomiske Forhold. Alt, hvad der paavirker vore Forhold herhjemme, bestaar endnu i mere eller mindre udpræget Grad, og hvis det ærede Medlem vil have et Eksempel fra en Autoritet, som jeg antager han vil anerkende som en Autoritet, der er i Stand til at udtale, naar de økonomiske Forhold kan indtræde i normale Former, saa skal jeg anføre, at da De forenede Stater sluttede en Overenskomst med Danmark paa Handelens Omraade, udtalte de, at den Overenskomst bortfaldt — ikke paa en bestemt Dato, men naar Freden er sluttet. Det er Fredsslutningen, som danner den naturlige Afslutning paa den økonomiske Periode, i hvilken vi befinder os, og i hvilken der stadig vil kunne indtræffe uventede Ting, og saa længe som Erhvervslivet ikke virker under normale Forhold, med frie Tilførselsforhold og fri Konkurrenceforhold, kan saadanne Ting ske som de, jeg har udtalt mig om, og som det ærede Medlem fra Venstre, der sidder paa bageste Række (Hauch), omtalte, nemlig Forsøgene paa at udnytte Situationen til at tiltvinge sig et handelsmæssigt Enehærdedømme her i Landet. Det kunde ikke ske under frie Forhold. Derfor har jeg ogsaa sagt, at jeg betragter det som givet, at Loven maa bortfalde med Fredsslutningen, men nogen anden vilkaarlig Fastsættelse af en Tidsbegrænsning maa jeg fraraade, og under denne Forhandling om Statslaanet, kan jeg som et Afpresningsvilkaar ikke gaa ind paa Fastsættelsen af nogen bestemt vilkaarlig Tidsgrænse. Jeg har udtalt mig med Hensyn til min Villighed til Forhandling, om Afviklingen af denne Sag saaledes, at den kan foregaa frit. Nu siger den ærede Ordfører for Venstre her i Tinget det samme, som blev sagt af Venstre og det konservative Folkeparti i det andet Ting, at man vil forhandle om dette uden det Tryk, som ligger i, at Regeringen for Øjeblikket har en vis Afvikling, og man siger, at hele Lovgivningen i de sidste Aar er præget af, at man vidste, at Regeringen, hvis den ikke kunde komme overens med Tinget, selv vilde kunne træffe Foranstaltningerne. Se, til Støtte for, at Partiet med Rette siger, at det saaledes kunde føle sig under et Tryk, kunde det interessere mig at

erfare, om det ærede Medlem kan paapege et eneste Tilfælde i disse Aar, hvor man har forhandlet under dette Tryk, og hvor blot en Anelse af, at dette Tryk var til Stede, har hvilet over Forhandlingerne, hvor Ministeriet under sine Forhandlinger med Rigsdagen har sagt: Hvis vi ikke kan enes, handler vi paa egen Haand. Det ærede Medlem vil ikke kunne paavise et eneste Tilfælde. Det ærede Medlem vil tværtimod kunne paavise et Tilfælde, hvor jeg havde udstedt en Bekendtgørelse, — som jeg senere paaviste, — i den Tro, jeg maatte have efter de mig foreliggende Aktstykker, at der var Enighed om denne Sag ogsaa mellem mine politiske Modstandere her paa Rigsdagen, men hvor jeg i samme Øjeblik, det blev mig klart, at dette ikke var Tilfældet — jeg sigter til Uldloven —, straks bragte denne Sag frem for Rigsdagen. Det ærede Medlem vil ikke kunne paavise et eneste Tilfælde, hvor vi har lagt et saadant Tryk paa ham. Første Gang, der om disse Sager forhandles under et Forsøg paa Tryk, er i Dag, da det ærede Medlem og hans Parti siger, at om denne Sag vil vi forhandle under det Tryk, at vi ellers ikke bevilger de fornødne Midler til Statshusholdningen. Under dette Tryk — det maa de højtærede Medlemmer af de to Partier føle sig overbeviste om — forhandler jeg ikke. Derfor maa denne Sag løses fra sin Forbindelse med Statslaanet. Man maa bevilge Statslaanet, og saa kan vi gaa til den frie Forhandling om de videre Forhold, og Grundlaget derfor har jeg angivet. Der er jeg villig til ogsaa i disse Dage at høre, hvad de ærede Medlemmer kan ønske at sige mig, og jeg skal sige dem frit paa samme Maade, som jeg hidtil har gjort det, hvor jeg mener, at vi kan finde hinanden under de senere Forhandlinger.

Jeg skal derefter vende mig til den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Piper), som forsøgte at godtgøre, at han dog havde haft nogen saglig Ret, og han nævnedes saa nogle Pengekonti, om hvilke han mente at kunne udlede den Tanke, at der var dog visse Handler, jeg havde foretaget i Henhold til Lov af 7. August.

Det ærede Medlem nævnedes Gærkontoen. Gærkontoen er et Tilskud til Nedsættelse af Prisen paa Gær for derigennem at kunne fastholde den af Rigsdagen vedtagne Brødpris. Den er en Følge af særlige Forhandlinger, som er førte bl. a. her i dette Ting af min højtærede Kollega Finansministeren og et fremtrædende Medlem af dette høje Ting.

Med Hensyn til Indkøb af Carbid skal